

SENTÈNCIA 2001-08 DE 9 DE FEBRER DE 2001

**ESTRANGERS. AUTORITZACIÓ DE RESIDÈNCIA I TREBALL TEMPORAL.
Cal demostrar la residència efectiva al Principat. Valoració de la prova.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 57/2000, de 20 de setembre de 2000, va desestimar la demanda interposada pel Sr. R.T.U. i va declarar ajustada al Dret la decisió del Govern núm. 5043/1999, de data 15 de setembre de 1999, per la qual se li concedia una autorització de residència i treball temporal, en lloc de la residència ordinària que havia sol·licitat.

2.- Contra la sentència esmentada va interposar un recurs d'apel·lació la part agent, reiterant els arguments de la primera instància pel que fa a la data i la prova de la residència efectiva al Principat.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent de l'anterior escrit se'n va donar trasllat a la representació del govern, que l'ha contestat demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs d'apel·lació interposat en contra, en no acreditar l'apel·lant els requisits de fet que permetrien atorgar-li la residència ordinària sol·licitada.

4.- La vista oral tingué lloc el dia 12 de gener de 2001 en la qual les parts van poder fer les al·legacions més adients a llurs interessos, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència de la Batllia declara conforme al Dret l'acord del Govern que atorgà al Sr. R.T.U. una autorització de residència i treball temporal i en aquesta segona instància l'apel·lant estima, novament, que el que li correspon és una autorització de residència ordinària.

Aquesta és la que s'atribueix als residents titulars d'una carta de residència temporal després de tres anys, que desitgen romandre al Principat sigui per exercir-hi una professió o treball, sigui per sojornar-hi sense dedicar-se a cap tasca professional o liberal, d'acord amb allò establert en l'article 7 del Decret sobre residència de 3 de juliol de 1980, però el cert és que, en qualsevol cas, els arguments de la part apel·lant se

centren en fer valer, com a base del reconeixement que sol·licita, una situació de residència efectiva al Principat que realment no demostra.

En efecte, de la prova practicada per la part agent, molt escassa en tal sentit, i dels informes, molt més exhaustius, del Servei d'Immigració, no resulta altra cosa que les sol·licituds d'autorització de sojorn i treball del Sr. R.T.U. al Servei d'Immigració, però no demostra, com li hagués estat molt fàcil fer, la residència efectiva al Principat, situació de manca de residència que d'altra banda es confirma pel fet de que va estar estudiant la carrera de Ciències de la Informació a Barcelona i treballant a Lleida fins que va decidir de sol·licitar les autoritzacions a les que hem fet referència de residència ordinària.

Per tot el que ha estat exposat, la sentència de la Batllia és ajustada al Dret i cal desestimar el recurs d'apel·lació.

Tercer.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'un especial pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. R.T.U. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, núm. 57/2000, de 20 de setembre de 2000, que es confirma íntegrament, sense fet cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.